

РЕГУЛЮВАННЯ НАПОРУ В ГІДРАВЛІЧНІЙ СИСТЕМІ

© Orel V.I., 2013

Розв'язано задачу регулювання напору в трубопроводі гіdraulічної системи. У результаті аналізу напірної регулювальної характеристики трубопроводу визначено фактори енергоощадності.

Ключові слова: регулювання напору, гіdraulічна система, трубопровід, регулювальна характеристика.

The problem of the pressure control in the pipeline of hydraulic system is solved. An analysis of the regulating characteristics of the pipeline pressure adjusting the factors of energy saving.

Key words: pressure control, hydraulic system, pipeline, regulating characteristics.

Вступ

Головним завданням при розрахунку трубопроводів є визначення загального перепаду тиску на робочій ділянці трубопроводу з подальшим обчисленням потужності, необхідної для транспортування рідини певної об'ємної витрати [1, с. 243]. При цьому в системах трубопровідного транспорту необхідним є зменшення втрат енергії [2]. Так, причинами збільшення втрат напору в трубопроводі та підвищення витрат електроенергії при транспортуванні рідин є неправильна конфігурація трубопроводу, його поганий стан та засміченість, несправність чи неповне відкриття запірно-регулювальних пристройів тощо [3].

У [4] наведено огляд регулювання тиску в напрямку збільшення його перепаду такими способами: дроселювання потоку; дія на потік струменями керування; турбулізація ламінарного потоку; створення в потоці кавітаційної ділянки; закручування потоку; комплексний вплив на потік. Показано [5], що дроселювання потоку є енергомарнотратним способом. У низці випадків регулювання тиску вимагає одночасного використання різних видів енергії в одному пристрої: електричної, гіdraulічної і пневматичної, що ускладнює процес [6]. При цьому будь-яке регулювання тиску неодмінно призводить до порушення витрати середовища, котре протікає крізь регулятор [4].

Аналіз останніх досліджень та публікацій

Розглянемо гіdraulічну систему розімкненого типу, наприклад, при витіканні рідини з резервуару великої площи перерізу крізь трубопровід. Окільки перепад напору ΔH на робочій ділянці напірного трубопроводу, з якого відбувається витікання рідини, витрачається на подолання його опору $\zeta_{\text{пп}} \cdot \frac{Q^2}{2g\omega^2}$ та створення швидкісного напору на виході $\alpha \cdot \frac{Q^2}{2g\omega^2}$, то, згідно із рівнянням Бернуллі, характеристика трубопроводу [7, с. 270]:

$$\Delta H = (\zeta_{\text{пп}} + \alpha) \cdot \frac{Q^2}{2g\omega^2}, \quad (1)$$

де Q – витрата рідини в трубопроводі з площею поперечного перерізу ω ; α – коректив кінетичної енергії; $\zeta_{\text{пп}}$ – коефіцієнт приведеного гіdraulічного опору.

Формулу (1) можна представити у вигляді моделі для статичного режиму потоку рідини [5], яку використовують для оцінювання енергетичних затрат при транспортуванні матеріального середовища по трубопроводу. А саме:

$$\Delta H = \frac{Q^2}{2g\omega^2 \eta_{tp}} , \quad (2)$$

де η_{tp} – ККД трубопроводу [5], за фізичною суттю

$$\eta_{tp} = \frac{\Delta H_V}{\Delta H} , \quad (4)$$

де ΔH_V – частка перепаду напору, яка витрачається на створення в трубопроводі швидкісного напору $\frac{Q^2}{2g\omega^2}$.

З іншого боку, ККД трубопроводу

$$\eta_{tp} = \mu_{tp}^2 , \quad (5)$$

де μ_{tp} – коефіцієнт витрати трубопроводу

$$\mu_{tp} = \frac{1}{\sqrt{\zeta_{np} + \alpha}} . \quad (6)$$

Згідно з [5], коефіцієнт приведеного гіdraulічного опору трубопроводу

$$\zeta_{np} = \lambda \cdot \frac{L}{d} + \sum \zeta_{MGO} + \zeta_a ; \quad (7)$$

де $\lambda \cdot \frac{L}{d}$ – коефіцієнт опору трубопроводу; λ – коефіцієнт гіdraulічного тертя; ζ_{MGO} – коефіцієнт місцевого гіdraulічного опору; ζ_a – коефіцієнт опору, який вноситься робочим органом запірно-регулювальної арматури.

Мета дослідження

Метою роботи є одержання напірної регулювальної характеристики трубопроводу. Для досягнення поставленої мети необхідно представити цю характеристику як залежність від параметрів регулювання.

Одержання напірної регулювальної характеристики трубопроводу

Прирівнямо, згідно з формулою (2), витрату рідини у разі заходів, скерованих на зменшення втрат енергії в трубопроводі та без них, одержимо напірну регулювальну характеристику трубопроводу:

$$\frac{\Delta H_{3M}}{\Delta H} = \frac{\eta_{tp}}{(\eta_{tp})_{3M}} = \frac{(\zeta_{np} + \alpha)_{3M}}{\zeta_{np} + \alpha} . \quad (8)$$

Збільшення ККД трубопроводу можна досягти зменшенням втрат напору за довжиною, кількості поворотів трубопроводу, опору повністю відкритої арматури тощо. Найвагомішим з перелічених факторів з погляду найбільших резервів для збереження енергії є втрати напору за довжиною [5] в довгих трубопроводах. Вплив зміни кінетичної енергії потоку є дуже істотним тоді, коли на малих за довжиною ділянках трубопроводу значно трансформується профіль швидкості, чи при $\lambda_{3M}/\lambda < 0,5$ [8], де симплекс λ_{3M}/λ характеризує ефективність заходів, скерованих на зменшення втрат енергії в циліндричних трубах гіdraulічної системи за рахунок зміни коефіцієнта гіdraulічного тертя λ .

У загальному випадку коефіцієнт приведеного гіdraulічного опору трубопроводу $\zeta_{\text{пр}}$ складається з коефіцієнта гіdraulічного опору регульованої ділянки $\zeta_{\text{пер}}$ та коефіцієнта нерегульованого опору $\zeta_{\text{нер}}$ решти частини трубопроводу, тобто [7, с. 270]

$$\zeta_{\text{пр}} = \zeta_{\text{пер}} + \zeta_{\text{нер}} . \quad (9)$$

Тоді формулу (8) перепишемо так:

$$\frac{\Delta H_{\text{зм}}}{\Delta H} = \frac{(\zeta_{\text{пер}} + \zeta_{\text{нер}} + \alpha)_{\text{зм}}}{\zeta_{\text{пер}} + \zeta_{\text{нер}} + \alpha} \approx \frac{(\zeta_{\text{пер}} + \alpha)_{\text{зм}} + \zeta_{\text{нер}}}{(\zeta_{\text{пер}} + \alpha) + \zeta_{\text{нер}}} . \quad (10)$$

Коефіцієнт опору регульованої ділянки визначимо за залежністю, аналогічною наведеній у [7, с. 249, 250, 270]:

$$(\zeta_{\text{пер}})_{\text{зм}} = \zeta_{\text{пер}} \cdot [1 + f(\text{рег})] , \quad (11)$$

де $f(\text{рег})$ – функція регулювання, що враховує заходи, скеровані на зменшення втрат енергії в трубопроводі гіdraulічної системи, то регулювальна характеристика набуває вигляду:

$$\frac{\Delta H_{\text{зм}}}{\Delta H} \approx \frac{\zeta_{\text{пер}} \cdot [1 + f(\text{рег})] + \zeta_{\text{нер}} + \alpha_{\text{зм}}}{\zeta_{\text{пер}} + \zeta_{\text{нер}} + \alpha} = 1 + [\alpha_* + \zeta_* \cdot f(\text{рег})] . \quad (12)$$

де α_* – коефіцієнт, який враховує зміну кінетичної енергії потоку в гіdraulічній системі,

$$\alpha_* = \frac{\alpha_{\text{зм}} - \alpha}{\zeta_{\text{пер}} + \zeta_{\text{нер}} + \alpha} ; \quad (13)$$

ζ_* – коефіцієнт регулювання, що визначає глибину регулювання,

$$\zeta_* = \frac{\zeta_{\text{пер}}}{\zeta_{\text{пер}} + \zeta_{\text{нер}} + \alpha} . \quad (14)$$

При цьому $\zeta_{\text{пер}} \gg \zeta_{\text{нер}}$ [7, с. 268], оскільки в іншому разі навіть значна зміна коефіцієнта $\zeta_{\text{пер}}$ не приведе до істотної зміни перепаду напору. Тому формула (14) наближено виглядатиме так:

$$\zeta_* \approx \frac{1}{1 + \frac{\alpha}{\zeta_{\text{пер}}}} . \quad (15)$$

Для розвиненої турбулентної течії рідини, коли профіль швидкості не змінюється за довжиною трубопроводу, зміною корективу кінетичної енергії можна нехтувати, тобто вважати $\alpha_{\text{зм}} \approx \alpha$. Саме це було зроблено в [9]. Тоді, згідно з формулою (13), коефіцієнт $\alpha_* \approx 0$, а формулу (12) можна переписати як:

$$\frac{\Delta H_{\text{зм}}}{\Delta H} \approx 1 + \zeta_* \cdot f(\text{рег}) . \quad (16)$$

Зазначимо, що формулу (16) можна використовувати й для гіdraulічної системи замкненого типу, але тоді у знаменнику формул (14) та (15) буде відсутній коректив кінетичної енергії α .

З аналізу формули (16) випливає, що для зменшення втрат енергії в трубопроводі, тобто $\frac{\Delta H_{\text{зм}}}{\Delta H} < 1$, необхідно, щоб функція регулювання $f(\text{рег}) < 0$.

Наведені формулі можна застосовувати, наприклад, для зменшення робочого тиску в послабленому перерізі трубопроводу [10]. Крім того, зміна тиску, прикладеного на початку трубопроводу, – один з можливих способів керування витратою рідини в ньому [5, 11].

Висновки

У загальному вигляді розв'язано задачу регулювання напору в трубопроводі гіdraulічної системи. Аналіз напірної регулювальної характеристики вказує, що зменшення втрат енергії можна досягти або в довгих трубопроводах, або на малих ділянках трубопроводів зі значною трансформацією профілю швидкості.

1. Дейч М.Е. Гидрогазодинамика: Учеб. пособие для вузов / М.Е. Дейч, А.Е. Зарянкин. – М.: Энергоатомиздат, 1984. – 384 с.
2. Повх И.Л. Гидродинамика труб переменного сечения / И.Л. Повх, Н.В. Финошин // Инж.-физ. журн. – 1992. – Т. 62, № 4. – С.525-533.
3. Суходоля Олександр. Енергоощадні заходи на помповах станціях / О. Суходоля // Ринок інсталяцій. – 2003. – №1. – С.8–11.
4. Чернюк В.В. Регулювання тиску в гіdraulічних і пневматичних системах / В.В. Чернюк // Вісн. Нац. ун-ту "Львівська політехніка". Теплоенергетика. Інженерія довкілля. Автоматизація. – 2000. – № 404. – С.14–18.
5. Гоппе Г.Г. Методы и технические средства энерго- и ресурсосберегающего управления турбомеханизмами : автореф. дисс. ... д-ра техн. наук: спец. 05.13.06 «Автоматизация и управление технологическими процессами и производствами (промышленность)» / Г.Г. Гоппе; ГОУ ВПО “Иркутский государственный университет путей сообщения” ФАЖТ России. – Иркутск, 2009. – 36 с. – Режим доступу: www.oldvak.ed.gov.ru/common/img/uploaded/files/vak/announcements/techn/2009/07-09/GoppeGG.pdf.
6. Чернюк В.В. Регулювання інтегральних параметрів напірних потоків рідин гідродинамічно активними додатками : автореф. дис. на здобуття наукового ступеня доктора технічних наук: спец. 05.23.16 «Гіdraulіка та інженерна гідрологія» / В.В. Чернюк; Київський національний університет будівництва та архітектури. – К., 2010. – 38 с.
7. Щербинин Э.В. Струйные течения вязкой жидкости в магнитном поле / Э.В. Щербинин. – Рига: Зинатне, 1973. – 304 с.
8. Кулик В.М. Влияние молекулярной массы полиэтиленоксида на динамику снижения сопротивления / В.М. Кулик // Инж.-физ. журн. – 1998. – Т.71, № 3. – С.491–495.
9. Чернюк В.В. Стабілізація витрати рідини, що витікає з резервуару при змінному напорі / В.В. Чернюк, В.М. Жук // Вісник Держ. ун-ту "Львівська політехніка" "Теплоенергетика. Інженерія довкілля. Автоматизація". – 1996. – №304. – С.76–80.
10. Хуссейн М.Н.А. Улучшение параметров работы нефтепроводов путем применения противотурбулентных присадок : автореф. дисс. на соискание ученой степени кандидата технических наук: спец. 25.00.19 «Строительство и эксплуатация нефтегазопроводов, баз и хранилищ» / М.Н.А. Хуссейн; Уфимский государственный нефтяной технический университет. – Уфа, 2009. – 22 с. – Режим доступу: www.dev.scholar.ru/speciality.php?page=4&spec_id=38.
11. Орел В. Регулювання витрати рідини у гіdraulічній системі введенням у потік додатків / В. Орел // Вісник Нац. ун-ту "Львівська політехніка" "Теплоенергетика. Інженерія довкілля. Автоматизація". – 2002. – № 460. – С.172–175.